

Annie Romein-Verschoor

Foto Annelies Romein

Annie Romein-Verschoor (1895-1978) studeerde letteren en geschiedenis aan de Leidse universiteit, bij onder anderen Johan Huizinga. In 1921 deed zij haar doctoraalexamen in de Nederlandse letteren. Nog voor het afronden van haar studie trouwde ze met de historicus Jan Romein. Toen hun drie kinderen groter waren, vervolgde zij haar carrière met het co-auteurschap van *De lage landen bij de zee* en *Erflaters van onze beschaving*. In 1935 verdedigde ze in Leiden haar proefschrift *Vrouwenspiegel*, over de Nederlandse romanschrijfsters na 1880. Na de Tweede Wereldoorlog kreeg zij bekendheid als publiciste en schrijfster, onder meer in *Vrij Nederland*, waarbij de positie van vrouwen een centraal thema vormde. In 1951 hield zij aan de Leidse universiteit de diesrede onder de titel *Man en vrouw*. Ze publiceerde haar memoires in het bekende boek *Omzien in verwondering* (1970-1971). In 1970 ontving zij de Constantijn Huygensprijs voor haar gehele oeuvre. Vanaf 1972 was zij medewerkster van het feministische maandblad *Opzij* tot haar overlijden in 1978, op 84-jarige leeftijd.

Openbaar vervoer en parkeren

De bussen 2, 4, 45, 169, 182, 186, 187 en 400 rijden vanaf Leiden CS naar de Breestraat. Van halte Breestraat loopt u in 7 minuten door het oude Leiden naar het Academiegebouw.

De Leidse binnenstad heeft beperkte parkeermogelijkheden. Het beste kunt u gebruiken van parkeerterrein Haagweg aan de Haagweg 8. Gratis shuttlebusjes brengen u naar de binnenstad en weer terug.

Annie Romein-Verschoor

~ LEZING

INTERNATIONALE VROUWENDAG
WOENSDAG 8 MAART 2017

De boze vrouw
*Een zoektocht langs de
kloof tussen de tevredenen
en de misnoegden*
door Sheila Sitalsing

Universiteit
Leiden

Bij ons leer je de wereld kennen

Over Sheila Sitalsing

Sheila Sitalsing (Paramaribo, 1968) groeide op Curaçao op en studeerde economie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. Ze werkte voor achtereenvolgens het *Rotterdams Dagblad*, *Elsevier* en *de Volkskrant* als onder meer financieel-economisch verslaggever, correspondent Europese Unie in Brussel, chef Economieredactie en politiek redacteur in Den Haag. Tegenwoordig is ze freelance journalist voor onder meer *Opzij*, *Buitenhof* en *Met het Oog op Morgen*, en schrijft ze drie keer per week een column in *de Volkskrant* over politiek en economie. Met die columns won ze in 2013 de Heldringprijs voor beste columnist van Nederland. Met Hans Wansink schreef ze *De kiezer heeft altijd gelijk* (2010, Nieuw Amsterdam Uitgevers). In september 2016 verscheen van haar hand *Mark, portret van een premier* (Prometheus).

Over Aminata Cairo, referent

Aminata Cairo (Amsterdam, 1966) is medewerker van het Diversity and Inclusion Office aan de Universiteit Leiden. Aminata is van Surinaamse afkomst, is in Nederland geboren en opgegroeid, en studeerde na de middelbare school in de Verenigde Staten. Zij heeft masterdiploma's in de klinische psychologie en de medische antropologie en is gepromoveerd in de medische antropologie. Vóór haar komst naar Leiden in 2016 werkte zij als universitair docent in de antropologie aan Southern Illinois University Edwardsville. Zij specialiseert zich in creatieve onderzoeksprojecten met bevolkingsgroepen die vaak over het hoofd worden gezien. Haar projecten hebben een brede reikwijdte van transgender kinderliteratuur tot traditionele Afro-Surinaamse dans en onderwijsers-ondersteuning in Ghana. Zij heeft voor haar werk de Martin Luther King Jr. Humanitarian Award en de International Educational Faculty Award ontvangen.

Universiteit
Leiden

www.arv.leidenuniv.nl
arv@bb.leidenuniv.nl

Annie Romein-Verschoor

~ LEZING

door Sheila Sitalsing

Woensdag 8 maart 2017, 20.00 uur, koffie vanaf 19.30 uur

Academiegebouw, Groot Auditorium

Rapenburg 73, Leiden

De lezing is openbaar, aanmelden is niet nodig

De boze vrouw

Een zoektocht langs de kloof tussen de tevredenen en de misnoegden

In de meeste beschouwingen is de ontevreden burger een man. Een blanke man die 'schoon schip' wil maken, klaar is met 'de elite', zich belazerd voelt en zich bekent tot wat we het populisme zijn gaan noemen. Een man ook, die vaak genoeg reden tot klagen heeft. Maar vaak genoeg is de boze blanke man geen man. Ook is ze niet per se blank. Hoe zit het met de vrouw en het maatschappelijke ongenoegen? Zitten er genderspecifieke elementen aan het misnoegen? En wordt dat misnoegen geuit in politieke keuzes?

Van vrouwen weten we dat ze van oudsher progressiever stemmen dan mannen; uit politicologisch onderzoek blijkt dat mannen in ontwikkelde landen rechtser stemmen dan vrouwen, en dat ze vaker kiezen voor partijen die als 'extreem' worden gezien. Als alleen vrouwen zouden stemmen, zou de PVV bij lange na niet de grootste partij van Nederland zijn. Zal dat anno 2017 nog steeds zo blijken te zijn? Bij de inauguratie van Donald Trump tot 45ste president van de Verenigde Staten marcheerden duizenden vrouwen in protest naar Washington, maar Trump werd mede dankzij blanke Amerikaanse vrouwen het Witte Huis in gestemd.

Vrouwen hebben dan ook redenen te over om zich aan de kant van de boze burger te scharen, ook in Nederland. Ze zijn, vooral als ze laagopgeleid zijn, wellicht de grootste verliezers van de mondialisering, van de robotisering en van de flexibilisering van de arbeidsmarkt. Zij zijn het, ongeacht hun opleiding, op wie goeddeels de last komt te liggen van de participatiesamenleving.

Een zoektocht langs de kloof en naar het nieuwe onbehagen bij de vrouw, aan de vooravond van de verkiezingen.